

**SINIVERI
JA
SURROGAAT**

Ivar Sild

SINIVERI JA SURROGAAT

(viies raamat, luuletusi ja poeme 2000)

LauaPealne 2003

© - Ivar Sild, 2003

Toimetas Marakratt

Kujundas Erni Kirss

Trükkis Gutenbergi pojad

www.gutenbergipojad.org

SISUKORD

ALGUS

- 11 Markole II
- 12 Markole IV
- 13 Algus ehk Markole V
- 14 Armukadedus
- 16 Veel tundeid
- 18 loojang viis mu sülest
- 19 laev vahuse lakaga

NOSTALGIA

- 23 surmast vaevu pääseva
- 24 hommikuste päikesepragude vahele nügin end
- 26 Annele
- 27 Wimbergile
- 29 viidud on sünged liiderdajad
- 30 Karakteristik
- 31 Nostalgia
- 32 Karakteristik III
- 33 Sonett Laurile
- 34 Jälle üks luuletus sõbrale – Jürgenile

MUUSIKALISED TEEMAD

- 37 Väga I – Margusele
- 39 Tõusva päikese maja – Linnale
- 41 Tagasi raskekaalulisse moosi II – Margusele

- 42 Usun
- 43 Narkootiline klubihouse XXXI. 2000
- 44 Usun II
- 45 Väga II
- 47 Võidusõitude päev
- 48 Hardcore techno

SURROGAAT

- 51 Seenepuljong su ajust
- 53 Undamises – Jürgenile mu parimale sõbrale
- 54 Le roi est mort vive le roi
- 56 Driscoll ja Cambulambu
- 60 Driscoll'i lend
- 62 Läheb ja lööb

SINIVERI

- 65 Vaikus ehk vaak va eliit
- 66 Eroica (Margusele)
- 75 Sügis – meeleolud mis Marguse kõrval kirjutet
- 79 kaks trajektoori mis kiires hingelduses
ristuvad...
- 80 Üksinduse kiituseks – Margusele
- 81 minus on õõva tajumaks musthabetunud

JOOVASTAVALT

- 85 Captain Morgan + Coca-Cola
- 86 Tee hommikune must kange tseilon

87	pihlaoks kiigub akna taga tuules
88	veel olen puhas kuigi ei mõtle enam sulle
89	Kaprealism
90	Joomata jäänud Glen Talloch – Margusele
91	Lood ämblikuga
92	Tramm ja tabernaakel
93	Kui

ALGUS

MARKOLE II

suudad sa parem olla kui mina
väänata vihmaveetorusid sirgeks
ning hõbedaseks värvida
kõigil linnamajadel
proovisin
kuid spiraali nad paindusid
vihmaveest samakas sai
kuigi purjakil ma selletagi
suudad sa parem olla kui mina
ja pesta puhtaks raamatupoe aknad
et kõik kaagid nad varastaks
kristalli pähe
proovisin kord
klaas tuhmus
siis suvises soojuses sulas
mis on mu kätel või südamel viga
täna kas tead
mu puudutusest telefon kadus
suudad sa parem olla kui mina
ja vältida eksimist vihmaveetorudesse

MARKOLE IV

kuidagi hoopis peenemalt tahaks öelda
mis must niigi uraanina kiirgab
muutes mu silmad heeringaparveks
teistele töötades söömist viljapuust
Hea & Kuri
marjad vasakul või paremal
võtta ei julge
ootusest kärbuvad sõrmed
positiivne pessimism nõrinal vajub
siugjalt keelelt sõprade süameisse
halastamatult
pime komberdab räpastel tänavatel
nina jälgib vaid kindlat aroomi
mõelda muust üritadagi ei maksa
Roosasse Tuppa juhib mind valge hiir
sind seal pole
muiski küberlossi saalides
haigutab vaikus keda suudlen
liig kauaks unustanud olen ta
meelt heites nühin silmi
sätendav tolm ei kao mu vikerkestilt
mu väljades tantsid vaid sina
poiss kasspehmetest kiirtest

ALGUS ehk MARKOLE V

JHVH võttis meilt tiivad
sinult kuldsed
minult hõbedased
peaaegu ei märganudki
teineteise embuses langesime maa poole
kuulsin et keegi poiss soovis
me sätenduse lakka vaadates
armu endasugusega
õise kevadvihmaga sadasime Saaremaal
Kaaliks kutsud sai esimene ase
kus ärkasime rammetult
ning puhusin su ripsmetelt
liibuva tähetolmu
JHVH võttis meilt tiivad
kuldsed ja hõbedased
olid veiklused me nahal
kui kord koidukumas
ühtusid kaks inglit
langenud poisid
JHVH võttis meilt tiivad
aga rohkem ta ei suutnud
ega suudagi eal

ARMUKADEDUS

ma ei saa kuidagi üle lubikahvatu vaikuse
kes krutskilise hiirena kreeklaste saalist
mu käärudest auke närib
Eesti juust
veidi kummine on mu olek
nõtrusest pakatab kitsetall kompadel
ta ei tule sinu poole
ega minagi
kaob aiahämarusesse me sündmatu igatsus
magi tahaks olla elu lõpuni vaid ühe
koputus videvikus puhub lubjatolmu
ning kevade tulpadest läbi maailma
me esimene pilk täis värvilist segadust
avab mu juustukera ning su kolba kaane
ühiskond astub sisse
ja õrn figuur
variteatri tantsijanna
miks ometi kahtlus just minu osadus on
tea tume võrgutus veel ei anna me alla
veel pidavat minu aeg olema
kui teilgi kord oli
vari hääletu ja kõnekas
muudad lubjakivi muustriliseks marmoriks
kuid pistoda on praegu minu vööl
sellega silun pindseks tumedad sooned
tahun valmis mälestuse sinust
tantsijanna

kingin ära Kaie Kõrbi juubeliks
meie ei pea tantsima kilkama ilkuma
taandudes maailmast kõrvuti
piisab lubikahvatust vaikusest

VEEL TUNDEID

*ma olen väsinud kuid ikkagi
armastan sind (ütlemata jäi
kui helasin sulle pärast 12
tunnist tööpäeva)*

on aegu mil inimene lihtsalt ei saa olla
iseenese pärlikarp põuetaskus
mil pooled peavad kõigile avanema
on aegu mil inimest lihtsalt ei ole
siis me polnud veel kohtunud
ei ei ma vassin nüüd
ma olin küll aga pigem küborg kui MINA
talvel on kah identiteedikriis
kord praksutab pakasega mu sõrmeluid
kord meenutab õu kevadtundrat
õhk melanhoolsusesse püüab mu kerglust tappa
vaikin ja hakkab kergelt pragunema
mu nahk kuivab
ema ütles et isa ütles talle
otse näkku
mis poja sa ometi kasvatasid
mu armastust peetakse biheiviorismi pärusmaaks
paratamatust pole
sallivus suurivaevu sektsiooni serval istub
jalgu veel ei kõlguta
viimse ajastu filosoofiline saak
saadud huumorisarjast

jumal tunneb rõõmu igast paarist kes armastab
jumal = loodus
looduse vastu ei saa
on aegu mil inimene saab
aru et teine ei mõista
naised kes vaatavad mind põlglikul muigel
mu meheliku iha pärast
mis pole ju neile suunatud
naeratus
flirdialge mu näol
on teadmismõnu tulevikust mil temagi taipaks
segadus seigast
kui ütlen
homo

x-x-x

loojang viis mu sülest
pronksist ingli
viis meremeeste laulud
mõnikord ma tahaks olla ingel
mõnikord tahaks keegi muu
peaasi et valu ei kustuks
ei kustuks päikegi

x-x-x

laev vahuse lakaga
ingli tiibade juurest
päikesesse tormab
mootorimüra siia ei kostu
järellainetus niipsab mu varbaid
laev tormab päikesesse
Soomes elavat ka inimesi

NOSTALGIA

X-X-X

surmast vaevu pääseva
kahekordse maja pööninguaknast
kukuvad laste kummipallid
välja rohusse
nad katki kraksatavad
kui pähklid su näljases suus
nad katki kraksatavad
ja igast neist sünnib
šokolaadne sajalgne või kõrvahark
nad suistega viipavad
hõikavad
my name is Lou Bega
and i will sing a song
and i know
you will like that
olgu
teie mängige salsat
mina laulan mambot
pärast esitet kõigile meeldinud lugu
laulu
tantsunumbrit
lahkub mutukas vilkuvil tiivul
kastetilga aurumise üürikesel viivul
tiivulised tuhatjalgsed
lennulised kõrvalembid
kummipalle üha kukub
vana räämas maja tukub
ei
pisaraid teiste omi me näe

X-X-X

hommikuste päikesepärgude vahele nügin end
kui emaüskne munakoorega pääs vasikas
luba et laulan sulle seda viit
üksindusest
kivist linnade kivised hääled
kõnnumaa pakatav lumm
on töö on töö on töö
ma ei tohi siug
jääda murumättale drag-queeni räbalates
pean koristama oma pronksise ihu
ja venima tööle
roheline nurgelise kapsast mITTenäinud
kapsaussiga
kui sajab vihma
punduvad uksed ja aknad
päikesepäradki kiiluvad kinni
vahet pole
minul
on töö on töö on töö
ajuti (aastas kord) olen transa
ehk transvestiit
tihti (neli päeva kuuest) transa
ehk transporttööline
päikesest avanevad praod et võtta vastu
uus elanik kes suitsetab joob
vahib naisi
joon küll

kuid teisi ei tee
mehed voodisKUS SA OLED
kivist linnade kivide laulus
kus ükskord prahvatab lumm
looduse lumm

ANNELE

imalailmelise kõutsina limpsin magusat chardonnayd
mis su külaskäigust pliidile jäänud
kerge õhtuhullus afrorütmilise techno mõjul
mängib mu peas varblasevaritsust
näe tiivad tiivad
pingutan lihaseid
lõõn küüned selga
juhmistunud ilmel vaatan Russalka turjalt
loojangusse
küüned pronksi nürinesid
lõplikult virildununa
silman meelast noorukit
kuid hullus lõppeb karges mereiilis
lähen koju ära
ikka veel ihult karske

WIMBERGILE

I

vaevalt saab mu süda valust tühjaks
kui keegi juba nõristab ogalisi kastaneid lihale
lajatab sepavasaraga sulamassi hõõgusesse
sädemetepilv pahvatab uksestki välja
kõrvetab mu parimate huntide kasukad
inimene on inimesele

II

st sõber truim
vähe on alles jäänud muinasaegset
kihvaseadust ja kevadkirge
võin teha haiget näksates su koonu
kuid ei murraks su ribisid

III

sadomaso leiti üles laukasse uppunud vürst Sagorskiga
püha Agnesega nad piitsutavad teineteist
või julmurist tädi
Risbiter vaatab kõike kinniseotult
suumulgutuna
ei halastust
ühtki uimavorpi ta nahale ei visata
hakkan küllastuma

lahu põhja kristallid tekivad
kireb ümber kännu kukk
punavast sulamassist
kiretu ja kõvakskeedetud luulemuna aimub
tarduv valkne valu elujõu matab
isegi teiste peksmisest energiat ei evi
mu piits
mu kohver
mu kondoom
minu peig ootab mind

X-X-X

viidud on sünged liiderdajad
ära pelgalt pragulisse munakoorde
ootama päeva hetke mil avaneda
sinu ülbus puberteetlik bussiuksel
võiks ju rabada
kuid näis naeruväärne klaasile tukkuma jäänud
viistäpp lepatriinu kõrval
soendasin teda kevadkangusest lahti
kui neid lahvandusi liustikel
ta kukkus mu peosse
lennurada kaedes mu mõtteis oli lubadus
vaid lahkete ja avalate libudega laulan
koraali Dana Internationaliit

KARAKTERISTIK

rääkides purgi sisse äädikasse
uppunud mustikate edasisest elust
tuleb panna suule sõrm
ja sosistada koos öösorriga
pole kuulnud pole näinud
Indiaski pole näinud
aga ennast olen kohanud küll
paprikapurused huuled
suudluses peletamas kallimaid
joogem veel üks reisspass
ning kõrvetet viljavihk
segab ära ara vere
ununeb mõistuse hääl
mu parim sõber armastab
üht piigat ja kirjanduslikku whiskeyt
mina kui Ally McBeal'i Bisquit
karjatan
ärge ehmatage minu falloost
kerjata
julgen juurde ainult lollust
seega valage mul veel üks pits
olen pederastist kena lits
imal mustik kustub silmis aega mööda
äädikas äratub hommikul
ning aopunas selgub jälle üksindus
return to innocence
in age of loneliness
OLEN LOCH NESS

NOSTALGIA

won-T istub jalad ristis
kõrvanibudelt peegeldumas pleegitav päike
ning kiikab seinale naelutet kuradit
ilusat võrgutavat ihaldusväärset varjavat intelligentset
sõnaga
kena ja kepitavat noormeest
won-TI on haiglane komme üksi jääda
kui keskit oma intiimsoonis kohtab
siis tolle ka vangistab
pea piinates oma jutu ja värssidega surnuks
nad kõik tajuvad ristilöödu positsiooni
sõbrad või vaenlased
avameelsuse tapvust suhetele
won-T istub jalad ristis
ning limpsab roosakasililla keelega üle hallineva koonu
kutsikaga võrreldes on targem küll
et pühkida viimasedki verepiisad seekordsest mehest
siis karjatab ta kimekähedalt
ulgumiseks peab Cher olema
ja jookseb mudasse kõveraid radu jättes
esimese kevadtraktori rataste alla

KARAKTERISTIK III

minus on vaatide viisi vahedust
surmata kaunemaid pühamaid sisimas
eelkõige eneses
ma ei suuda liblikaid vaadata
ja varblast
mõtlemata toiduahelale
mõistmata jätan teised hinged
vaid psühhokomplekssust neis näen
on siis minu juured need paremad
kas võin ennast pidada peenemaks
tegelikult minu tahtmised on aremad
sobivamad kilgates põrgutulle veerema
lubage ma otsin endale uue kuusetuka
kuhu maha panen treenimata ihu ja olematuse
sääl ehk siis järan lõpuni ruunsetuka
küllap aasta pärast korraldate pühata matuse

SONETT LAURILE

täna sinu meenumisest arusaam
et ihaldatuim oled endistviisi
sinu armsam väike soomlane või saam
su ära põhjalasse tema viiski
kolbast kaduma ehk hakkab ajuraam
kuid üha tugevam näib iha siiski
meeltes treenimata ihu nägu kaam
viis päeva joogiks vodka vaid või viski
mere pealt kui tuleb laev ja udulaam
siis unistan su tulekust kuid miski
läbi kriibib uiu teatades et taam
on kauge liialt õnnega ei riski
meis polnud armu ainult seks nii muuseas
kuid ikka leian sind ma oma muusas

JÄLLE ÜKS LUULETUS SÕBRALE -- JÜRGENILE

siesta vaikusesse magama jäänud
üks on kaheinimese lumm
maanteel kindlalt auto joonistab käänud
kuniks kuumuses läeb lõhki kumm
kuradite värki palavust pole
miks mul põrgu kangastumas küll
sellel suvel mambotki ei kuula 'sole
paks mees üüriga klassikFM-i idüll
vihmaga või t'ata hommikuil tööle
viib mind samu käändeid pidi buss
lohtu leian mõttes koliseb vööle
rihm pea sinulgi jalga suss
kuradite kurat oled pimestanud ümber
kõik mind kaasa võttes tões
karges ulbin sina aadlikuna kümbled
kirge's kuigi ühes luulejões

MUUSIKALISED
TEEMAD

VÄGA I -- MARGUSELE

lihatühjad päevad
ometigi mitte ihata
mitte soovida su kirja
mitte tahta endale raali
ei ei ei tohi oodata enam
keskenduma pean vaid tööle
et lasta minutitel külmutada
elektriline pinge õhtuses popis
mis kõrgete meeshäälte ja sündiga
sujuvalt lainetab kõrvast kõrva stereo
nemadki kaks on sünnilt teineteisele
äärelinnast kasvanud peened homod
sean nende eeskujul punalipu varde
jooksen üles lõppematust trepist
hõigun mine aiva läänekaarde
vabadust armastada või sõna
siiski tulemas ei ole sealt
pudenevast moraalitolmust
usun et vihastad keskpäev
kui juhtumisi loed avaldust
meie pentsikust vähemusest
mitte ehmuda raevupurskest
mõni päev ja kaetud peab saama laud
voodi diskosaal ning tules raud
treenin sinu tarbeks tõstan koormust
vahel tunnen vanana kui puukoor must
eile kui ma olin jälle noor ja hull
liiliapeenra lõhkund lõmand teerull

otsisin ma sinu andestust
mida miks jagada sa ei teadnud vastet ust
ma tavaliselt ei tee selliseid asju küll
kuid painav oli tahtetus ja merel tüll
sestab jätsingi hüvasti Love Boat`iga rannal
endal ta tuledest tuksumas kube ja läikimas pannal
linnas palju on ilusaid poisse pimedaid nurki öös
ometi kellelgi neist ka voodis ei avane mu ääs

TÕUSVA PÄIKESE MAJA -- LINNALE

me peame ära saama siit paigast
sellest väikesest linnast
ei suudagi miskit kraaksata
selle põlisele newyorklasele
kelle mõtteellips hamburgeri keskmega
parem unustan ta Tallinna tänavatele
ning sulgun endaga kulgedes Russalkale
tegelikult vist ühe s-ga aga suva
kui suitsetaks siis hooletu viiepega
vist Viking Line`ile
süütaks sigareti Memphis Blue Ultra peites loojangu
kõhinal niigi hingam gaase
üks hallim kui teine
passiivne suitsetaja pidavat kahjulikum olla kui
kuid voodis anyway aktiivsem pool
vaikselt pööran suvenohuse nina suvekõhased kopsud
asfaldile päikest võiks enam olla
üritan oodates kannatlikkuse ja mehelikkuse jooni
leida üksiklapse sambarände rajalt
ei leia oma nägu
jääb ära teinegi ameerika värk
päikesetants
ohkan habemetusesse kui juba muulane sõimab
läheksin küll kuid keel ja linn
läheksin ehk Taani või Hollandisse
praegu näivasse homoparadiisi hõllandusse
teelehed korjaksin kaasa
euroliiduga saadud abikaasa

mida EL soovitab seda EW loeb soov nõue käsk
raiuge juba kiiremini leinapaju ja pulmakask
tõesti tahan tulevase rüppe pelguda end
muidu teesklema peab linnas et sõber ja vendkoju arvan
minna kui kriginal veereb
ette luitunud takso
Russalka kirglike silme veeres
näha jänki nägu paksu
kus sa läksid eksisin su suurde LINNA

TAGASI RASKEKAALULISSE MOOSI II -- MARGUSELE

käsi ei ole ja tugevaid jalgu
lihtsalt lootusetud jäsemed
vibreerivad ning lihasetud
nii see kolmaski tõusta ei taha
ära joo liialt viina veini
alkoholi
muidu uputad end Reini
vana koli
puru parvel mis voolab
allajõge
keegi hoolab
mu valu põge
tahaksin kõik sulle kinkida kui
paari nädala pärast tuled

USUN

sel aastal kõik näikse teisiti olevat
miskit tõsist töökast ja armast
midagi peale armulüürika minu värssidesse ei mahu
muid mõtteid ei saa ka võtta varnast
ühtlane mu ajus voolav kosmiline lahu
ühest mis räägib sunnib teisi olema tolerant
üllatavalt vähe kirjutan ja püüan olla ise
sest võtab lihtsa isiku vaim mu üle
see kes välja end kaevas kümnekordse rusudest
vaevalt üllatusi pakub mu luulelaad
vaevab keskit või ehmatub tuhudest
vastsündinu kuvaril võiks olla lühem pisem
paljud asjad olemised tagasi võtaksin
palun vaid usku et ärkab mu loomus
paraneb et Michaeli kistud maalaul
et mu pärisosaks on loovus
eriline teeveerde kukkunud pime Saul
ehk päralt jõuab mu elu oodatud õdak siin

NARKOOTILINE KLUBIHOUSE XXXI. 2000

kõik mis jääb vaikse merelahe taha
on ütlemata unistustest sündinud kibestumus
tsirkus koduakna taga triibulise telgis
hüüab meile
allez kuulake tümpsu
allez ärrituge poliitikast
midagi oli veel
kuigit pidi üritan ka ühiskonnastuda
endiselt kuid vaikuse järgi õhkab
väike surematu tuneesia veini kastetud poiss
lillamaolised jutid ta šokolaadsel ihul
põrmu ründavad
lapsemeelsed naeratused
mis moehaigust peidavad
rafineerit seksi ja pestud impotentsuseni
luuletajad kriitikud nõuavad kõnekeelsust
igav on haritusest
ma ju pole vana kuid isiksusetu konserv siiski
kas teie usute et techno ja tehasemüra uimastuses
on võimalik luua
kas usute et popmuusika peksab aju väsimusest
vabastamiseks
kas mõistate et oma iskulaadi kaotasin
sel püüdlik ühiskondlik teel

USUN II

jõud on mu kätes
jõud on mu jalus
kas mõistate et tegelikult
vaid varjuda purjus poeet soovib
oma murede oma argiste murede eest
teab niigi et ämblikuniidid temale ei seo
põõsaraagusid
vaid jänesemust on kaljuservalt kukkunud
lumikannikeste laul
mida kodus CDlt kuulab
hitistunud möla
oleks isegi targem
aga vaid käibel liibuvaid bussiliine
ta segab hetero- ja homoseksuaalsusesse
on naljakas sirelipõõsas kükitava tihase laul
vabanevatest stepi- ja kõrbetuultest laias Antarktikas

VÄGA II

*küsi mult miks
ütle et see on kõige ebaharilikum
kuidas mina
võin isegi proovida seletada
täna ma tunnen nagu tantsiksin
nagu laulaksin armulaulu
tavaliselt ei teeks ma selliseid asju
kuis purjuspäi õhtul keedan riisi
ja võrtsikat kastet*

*kallan kõigi peale välja kes kuulavad
teine tera hommikul mis päevaloodest targem
söön tehtud toitu ning pääle üksi hingana kaifi
ülekangest teest
ah ärgata ärgata tahan tuleb
tuleb leiba teenida
see on vabanemine
see on liberatsioon
da raa da ra daa
ta pilt mu silme ees
otse kuvari kohal
sammugi t`ata ei astu ihukattetu
pigem uhkusega peegli ees liputan
pesu nõõrile riputan
argimuredesse matetu
ikka kirjutab tahab olla nutmata mees
jõgede lahkmeil mägede kahal
jah SEE on tõsi*

vaat SEE juhtus
sinu ja minuga
vähemalt varajases fantaasialennus
päevaloodest targemas
seisab türa
ninakana veel mittetõusnud päiksesse
soigudes vulvalisest arhitektuurist
amfiteter kus kord tormasime
kes mõõga kes hanguga
pronksised ihud teineteise poole
et lõpetada eksistentsi piinad
siis ta tuli
film GLADIAATOR
eile kui ma olin hull
juhtus see ja muudki palju
aga ma ei häbene
sest tunnen kahe hipi kaisutusi õlul
ning eelkõige tema omi
rääkides patust
sellest ei tea ma miskit
kuigi kõik teised teavad

VÕIDUSÕITUDE PÄEV

leia mul keegi keda armastada
kusjuures kõige hullem
et mul on jalgades mingi nõrkus
kõigis jalus vaatab külmroheline sisalik
suuril silmil ärkamata kodumaad
kes lajatab väikese munavispliga
Vanemuissele vastu pead
tema kolm varaani liikmetest ronivad välja
alustavad Sisaliku teed
üles kortsunud huulte poole
surmast orgasm
minu sisalikud ei liigu oimugi
just call me black out

HARDCORE TECHNO

valu võib pudeneda kui *harddrums from techno*
tampides vihaks moondudes järgemööda ilmuvaid
tundeid vihaks
kõik on viha ka õnn ja rõõm *happyhardcore*
valu võib kukkuda kui õhkõhetava kardina ning
väsinud aknapiida vahele purukslitsunud juba kuivanud
porilane
ärgitades jälestust segama haletsusega
laskem ilmal olla inimlikum kui mõni arvemasin
unustagem mesilastaru ehitades *darwinism*
tüm tüm tüm tüm tüm tüm tüm
ma jooksen hommikust kiini
pohmakat ja kiima
ent ma värsknen iga hetkega kui purgipõhja unumisest
pääsenud marineerit sibulad
lõpuks võin pudeneda lähimale haljasalale
keskel koera eilne eine ja kassisnacside
lahtuda loodusesse kui jumala loodud põrmust võetu
kui lihtsalt väsinud liigiesindaja
kui trummid
kui kärbes

SURROGAAT

SEENEPULJONG SU AJUST

joon sedasi vaikselt ja tahtmatult
limpsides tuharajoonelt vahelduseks J.P. Chenet
cabernet`d
naudingute ilm
mis segi pöörab ehk täpsustab piire
rohetamast kolletama hakanud aial
korjan tindikuid lisades tatikaid
lõõn kampa naabri oravaga teeme rosinaid
radiaatorite lõõsas
poest saab valgeid sampinjone
mille tuhmjas veiklus meenutab väetiste ihalusi
väetite piha lusti
kohviveski surub kübarad tuffiks kaukaasia nõlvult
veidi teeveerde jäänud liiklusohvrast kõutsi karvu
liha teeb iha on seksikamad sööjad
keedame koos väristades sügishallaseid vistrikulisi õlgu
poisid ei oska oma nahka hooldada
olgem julgemad või kasutagem meiki
et ikka tublid olla siis kallame veidravärvilise solgi potist
alla
luban poodi minna puljongi järele
sa vaatad aknal pisarsilmil mu minemist
kaon nurga taha
kaks sammu vasakule
kaks otse kaks paremale kaks tagasi
algpunktis
sinu selja taga
vaibanoaga ehmatan pea su õlult

hüpeldes liigub aju koorest tindikute manu
slõrp slõrp slõrp
ma ju tõin puljongi

UNDAMISES -- JÜRGENILE MU PARIMALE SÕBRALE

ja jah muidugi mina olen valus ütteleja
sulle keda tegelikult armastan ju sõbrast veidi rohkem
kuid armuna ammu mitte
ma tunnen neid reklaamimaailma sinielektronilisi
võrgutusi
meedia meediumite soigumisi peas
kui sind pole siin siis
iga pisike päevapilt kus vahule löödud koilusid
iga väiksemgi värssi- või kriitikaarida
lööb lamedaks elevandid su ilmakandjad
Gandhi su räpastuvas tiigis enam supelda ei suuda
vetikloori mähid jala ümber kõri
ainult et va laibastuvat sind
just armastamegi
need naiivsed nupid ja lehelinnud keda kadakivi
kuklasse
on tabanud su edevuse laadalt
iga loos iga vise võidab
on's žetoon su käes rohkem väärt kui mullast tõusev
hiiemüha
rohkem kui sarapuu viljad su õistes olemistes
elu ei ole vaid kabaree või kasiino
elu on see hää ja puhas poiss su kiilaneva kukla sees
ning karvases rinnas
elu ning see pähklike õrn
ons seda siis veel vähe

LE ROI EST MORT VIVE LE ROI

blond Belgia luuletaja kes datšis kirjutleb oma luulet
on imestunud et kuskil saab tasuta kuulata luuletusi ning
peale juua hõõgveini tasuta
hävitab mõtteid me kirjarahva almuslikust olukorrast
et pankrotti ei läheks poodi ma annan kauba poolmuidu
kuid see trendikas tühimullide looja ikoonidest ja
fotopaberist
ei tea ju miskit Juhanist või Aleksisest
kel polnud kaup vaid mehhiko džungleisse peidet
maajade püramiid
mida vaadata ta näinu eal ei julgeks edasi minna
leida ilu ja hingevärinaid koledaimais kokkukõlas ning
kuningate surmas
mida mõnitada võiks kuid mitte pööbli oma
omas lihtsuses ja igapäevaelu sulisustes on ta ausam
trooni pehmel padjul
pealtnäha kängitset ent ehmeil jalul napoleonist
indiaanlaste ja ugride juurde kuulusid vereohvrid
päikesetants ning pöördumatu looduse põiming
veidi kallerduma kippuva hingega põhjalailmas
vahutavat kohvi voolab mu ninasõõrmeist kui vaatan
tärkava raudrohu pugemist
tokikülge seot ja hooldet euroistikule
mida teed sa ravimtaim rohkem kui sadu ürte
jäägrimeistrist või miskist balsamist
kasu rohkem on köha vastu just konkreetsest
viiesajatiraažilisest sinust

jumala eest karjub väike limus kindlasti annukahrolik
nälkjäs ja mitte oister
ei tahtnud haiget teha sulle kelle keelt
viimane ka belglase armuke olen õppinud
ainult et sinul ta elab ja ei sisalda labasusi kaetud
pidulauana
vaid leiva ja allikaveeeinena
mine ära flaami või hollandi hõllandlane
mine enese kardetud steriilsesse valgesse ja kirjuta seal
pisikuvabast mängukarust
kaltsukarukeste rübelev tärkav tasuta tundesulam jäägu
meie poetide pärusmaaks

DRISCOLL & CAMBULAMBU

I

hesiodos ja hedooniasse langenud miramaxi esindaja
võtab suitsetelt ära katkestatud kestad mida ei jagata
suhusaanutega paleepöördepäevil vaid vistakse
kõntsatuna näivasse eurotiiki päästes lootusetut inimliiki
mida kutsutud sai kunagi ka rooma riiki
pühkmehunnikulõpmatusesse käänatakse välja seegi
heberostiibia mida fankerstinooloogid süüa ei suudaks
sest ablikatranist on pärit nende prillid ja täpid
tiivakestadel tiivakestel nende arust teine on sootumaks
maik mis ühendan sõjavägesid füsenteeria ning
lepotsiiniaga lobi lobi lobi lobi labi labi labi labi läbi berndt
nokauti istilised unenäod mis maavillaseid madusid
söövad kaugusest kust liliililiinublikad krahmavad
ootuseta koerapoegi jookseme jookseme jookseme
valjasjaga ära

II

cambu cambu lambu lambu lambukese lambipärasse
süstisin eric burndown psihhosekeeliat ja feктаalia
mõnusamaid otsinguid kuis teha luulest veelgim alguline
veelgim luule pressen tat sioon press mis liiv mi öljün
deebiki krrbiki pankastki kasvas kirjanikkujast
koristajanna poeg erki noolesurtsuja farenotosius

paltsentuse küüsis mida ohates võiks leidagi ühamaid
suur elevant ühamaid väike kassipoegi kjassi poeesi ei
loendanud keegi kirjanduseõpikuisse kvassi kallati
siisap ründepäälsele sambliku kiiksule roosinupule
mimis lõhub arusaamu keelt mimiiss sa olõ i tüsistuna
kunagi mu ees liistud kukuvad su najalsse
sajandivanune pori

III

kavssi kukkus suk i ken meja tsukis tuk änd vi ken feja
fejatasin jaatasin tasin lasin tosin parti surnuks
burndowni hauale hiilgasid need silmad süksüyöda
lahkub lebojalgadest väsimus lähgem parem üleliigste
hulgast hulka mida korrutada ei saa muu kui kott käe
jäänud magamistoa märkmik paduskaraamat matuska
susib kirvega hämelaste hamesid lõkkeveerul koldesse
ei raatsinud visata vihmasel jaanipäeval kui kõik ei
joonudki mõned tahtsidki sest oigasiga oigamine kajas
õõvata õue pärakuveerdest kus lehmad käind ja obene
koerakakki lakka sugeda lakki said vehklejad ning
kõvastus peenis kui nool üle finito veeris tähti kooku
puude kohal mägede kahal jookseb veelehkmejoon jääb
ära õine huigutamine sest kadus unemati käsiraamat
kuidas teha naisi õndsaks mehi põntsaks üles alla
paradiisimägede vahel kummipallide rünnakut sugedes
erksamalt tuhmide pangaajudega kel kreedit needit
tagauksetagi külge lahkuvad na villugasse vilu sügisöö
lööke veerul kajab süamekodatel läbi muriensumisse

IV

driscoll ei avanud oma tiibu aga ta lendas lendles
laugles tihti pea alati oli selline lennukitüüpi hingede
purustaja kel miski peale endise sovieta juuniori korda ei
läinud sest maa peal magamine pidavat kahjulik olema
kuigi mere ääres keppis ta küll dris kris kristroll roll mida
eal ei täitnud sukavarrastega vanaema kelle oli dris
trees uno kappi lükanud sest kortsus pudenevaid
nahatükke armastasid vaid hambutute rottide lapsed aa
lapsed alapsed alalapsed spordialased laplased jooksid
porodest kiiremini et viia driscollile tedia ehmunud
olevusest jäätunud kõnnumaa taga kuhu komposti
viiakse lennuk liinidelt kukub alla küüned ees ning rabab
suvalise kämbu mis liigutas pane mind kohe maha
kostas vihane kädin hiiremamma hammastega suust kas
kondoomi üldse kasutad
et mind nõnda käperdad ai aia aiai jaa ohkas koll driscoll
ning aia äärde suras suure närilise suru jagas end uru
ning porknatüki vahel jäätmehunnikust tõusis süskindi
parfüüm mis erutas ka neid määramatuid pilvi taevas
kukkuvaid lauglevaid niiskeid kui kisell mida
hallikasrübala põrandalapiga kuivatada saab laab laab
laab laba laba laab oitsib üles õige ta aab pilvisse saak
saab saaki tere olen driscoll ja sina sa sa sa viripill
cambulambu
saigi nime üks nimetu kämp elu pooleski pole nõnda
kämp või punk või hipi või biit jätke meelde

V

pirnikomm veerleb pöörleb üle õhkavate laelaudade et
kuukuda kipveeritud pörkandale dale dali ei saaks
eeskujuks olla sest iga teadvustamatus on seim
personaliti kui teadvus on mõtet käänata

VI

põimuvad kombitsad mida süüa ei tohi sõpruse
ootamatuse nimetu nimel säilimiseks konserve
armastab mõnigi teine vampiir kel küüned kirstulaudade
kribimisest murdunud maarjamäe lossist tuues kaasa
vetiklehkavaid tuuli ulli huuli tuuri pandi presidendi auto
ning kaks veinipudelit poliisi presstud teate ning
vormipükstes mis mehi meil seksikaks ei tee mundris
mehed saaremaal kartulite tuhlitega kõrvu ema perele
neid koorib see on sulle ja see sulle juhuse tahtel
driscollil kaks sinimolli ning viis keedetut ning
cambulambul alasti üks mees ning kuus tuhlit vaikselt
imevad nad oma saagi suguteid ning muud meelust
pornokaamera suriseb camera camera click click click
cameruni cambulambu ning dring dring telefon driscoll
igavesti sõbrad peldikupoti veeres kus juuksed varjavad
toimuvat okserefleksi toimivat sigastumisvendlust

DRISCOLLI LEND

I

luban sulle oma huuled mu kallis kui mudalaukast
küpsemata mercedese kõrvalt tõuseb lõhkiõigat
karupoeg ning surub oma sitased küünessed reismu
karjumata lenda lendva eitusega magan üleöö ära
kunagi alla kui sa ka kukkuma peaksid lenda mu räpane
keha lenda

II

on õiekesi väljal olen mina kes ma põial uinunusna suu
pöidlad oo see on luus sest meie oleme võitjad
ah erutamata võbelusi ilma kohal on sukeldusseda mis
on jalgu näinud endal ning hõbetamata tiibu
hüplen hõplen hüpe hype haibin end härjapõlvlaste
kaitsealalt lohe manu manu manu mana mana mu ette
ometi Zephiros ke kannaks mind oma jahedal turjal
anusesse ma ütlen anumasse jäägu supp

III

inimesed on imelikud kui sa oled võõras nägu siis keegi
ei mäleta su nime inimesed on kummalised võõrad näod
on koledad me laulame koos ühte laulu oeh ma kerkin
LSD maha jäävad Jimmy ja üks artikliga the

IV

kikerikii kikii kiikajon ja kaalepuu punaste õhtute purpur
saatja aadress vihm teeb naljakaid asju mida
kolikambrisse sõimu saatel saadan kui kord maanduma
peaksin mu ümber vaid isaduse jube hõljel vim vam vim
vam vigvam suitsuava lähedal punarind teeb piipu ja
haigur all laulab tuhandeid laule jah ei tõuse
kärbseeneleotis kõrval pajas matab suslikute ja
preeriakoerte kolpasid sekvoiade alla viskan kolm
supilusikatäit soola ning kalkan armetu laua viina oma
pükstele susped mis sulavad lend kestab kest siin

LÄHEB JA LÖÖB

Driscoll läheb ja lööb lõhki kõik kes unelmates või
muinastest end välja joonistanud on
ta tahab ainus müüt ja ime olla
Cambulambu jätab maha ta sest tema ikka muliseks
oma kaunis soos kus võib
leida põtru kurgi sookaski soo vast servast niiskeheinse
loo
ta ei suudaks lennata pea teeks suuremaid ringe kut
keha
kut keha on narmendunud vaimgi tuues sügisõhtute
leha loojangutandrilt
mustjais silueteis liigub muidki müstilisi olevusi
äsjaärganud marduseid ja härjapõlvlasi
trollegi
Driscoll sul pole piisavalt mõistust
teised ei ole kepiga plaksatavad põied
ometi ta läheb jka lööb
kuulen raginat kuis sookoll järab ta luid
Cambulambu mulin mudalaukas kurveneb kurveneb
kurvituks
tema silmad on peidet
inimesed ei tule nende järgi aaret sohu püüdma

SINIVERI

VAIKUS EHK VAAK VA ELIIT

kajakad on hommikul tulitava peaga libusad loomad
panevad mind suudlema hipiajastust sündinud
punkki kasvanud poetessiga
vaagun ja ilgun oma korpunud nokast
tumehalle paralleele lumehalla vara alleele
hakab pudenema sügisöös
väikekodanlik kultuuriruum tahab parandada saali
vatiteatrile või vari või tikuteatrile
ah Wäike Hipi
palun ulata mul tops
ei mitte valgeveinne
joome ja ilgume kui edasi siis linnas jõlgume
ent peale makstav kultuur alati
tundub eksistentsi mõtteks liiga vähe
sierra nevada tarasca bon aqua
sul soe on hing ja soojad huuled
ning halama nad eal ei hakka
hakina nopin murekurde su silme ümbert
nii et ainult sina kuuled
kuis raputada redelit mis viib lakka
küsides kord sõnu kord palganumbert
purjuspäised luuletajad grafomaanivõsud
miskit halba omas boheemluses ei mõtle
kuid nõdra näikse eesmärk ja ila
mil tuled noor ja tugev kender õsud
puhtaks kirjarahva presidente segamini maffiaga kätled
hipindus ja inimesed hõngamas kulturat on sinust pila
või vastupidi

EROICA (MARGUSELE)

*kas te teate mis on vahet hetero ja gayluulel
mina ka ei tea
ometi ma luuletan*

(Keegi Liiga Avali Persoon Peas)

I

minu peas jätkub mõtteid küll ta tarvis jätkub ulmasidki
aga kuigit pidi ikka olen jäänussed friiser kinni
ahastes härmas alumiinium konstruies mäsleb kera
plasmaatik
mida sajandeid piiblis hingeks kutsuti
kahtlen kas õigesti kuulen linna veeres automüriinat ja
mudamula
kõik sünteseerub mu olevas peas olematu südamega
jagades teda
kas mina tõsiselt ikka ei armasta ning surrogaati
kohvisse panen
arvutiga ometi kõik sõnad suudan luua absurdimadki
käest
kas tehnika mu hinge võlub tõsi rohkem kui mu mets
seal kaugel
järve ääres mille nime värvi vastu vahetasin
õhtu oli selline mis tajumatuid punkte täis ning ihapilvi
jagassen neo kõik maalid le impressione
ma ei nuta taga endas olnud vaikuslumma et ei vanana
mu põlde ei tunduks
rapsi vilja maisi krõpsu kartuli ja muudki

hüpersotsiaalset istutan
kõigest lillepoti jagu ongi seda maad
harida ei jõua loidussend mateeria vaim
kuulan plastikkettailt löödud laule
löövaid viisijuppe pähe kummitama
tema tantsib mulle vaid mu ees on lõhkiste teksade
roosatav ihu
rabav on uni ta silmes ma kurvastan siiralt mu näod
jäävad kaugeks ja ununevad koidus
aga ei vaheta ma tema siirusest sündinud lihtsust enese
skisoidnuku vastu
kel nõelad peas ja süameis kõnnib ligastel tänavail
lauldes
go west
i`m a vampire
you`r a vampire too
kuid hoolimata kõigest tean et ärkan rusuhunnikusse
peidet ohakaseemne moodi
ärkan surudes sinise silma ja lillatava huule
bordoopunetavasse päikesepöske
olgu siis hommikul või öhtul

II

valguskiir mu türast põrandalauapragudesse vajub
soe särav kuldne
sügisene meeleolu
kui veel täienduseks lisan prantsusmaa veini
su tuharatelt ja seljalt
siis kompositsioon saab täiusliku elamuse eroicasse

III

*nüüd pange taustaks LemmikutePoePoiste
kogutud singlid nemadki minu soorollidega ühtivad
varjates kuukiiri*

(endiselt KLAPP)

linnade vahet meil pole peale suuruse
pole lääne või ida lõppu
me kõik tunneme end põhja kinnitatutena
põhjajoonu luuletajana kirjata võib mõnegi paberi
kergitada vananevate toimijate kulme
kõrgemale lauba piirist
üle mõistuse hüüatas blondiin
kui nabani ulatus Aleaa keel
armastus tuleb kiiresti ei saa peatada täiuseni minemist
kuid panna salatileded illeksitega kokku kasvama iirilike
põlvlaste mullale
no ei ma ei saa küülikuistki sotti saati botaanikast
litaania mu hinges on elule vaid ei mingit roosikrantsi
seo mu türale ta
kuid ometi sõrmitsen viimast ja värssse trükin oi ei trükin
mul on aju temal mehisus
lähme teeme abielu
veel võimatu
ma ei armasta traditsioone saabki vaid inimest
ent võimaluste rohkus kohutab mu tahet mida eal ei ise
suuda suunata
let`s take a ride in suburbia

võtame puhkuse võtame sügiskoolõpu vihmades on
parim rannal
poolikus alastuses leida nahapinnalt hõrkjaid
kevadhõnge
hingamisi ta kõrist võiks suruda alla kui ei teaks
et kõikjal kuhu lähen on see patt
kõikjal kus midagi teeksin on see patt
ükskõik kus
ükskõik kellega see on patt
see pärast palun karju nohina eest
isa andesta mulle et vihkan su koservsust
vihkan moraali mida meie ei teinud
tean mampumist ta olemises tean mil hakkab
pulseerima päike pilvede vahelt
seda on palju kogutud vaid mulle
see on patt
koidikut enam ei tõuse me langenuna rannapiirdele
hingame pronksingliga
läbitud radu

IV

mida ma mida ma mida ma olen tegemata jätnud
kuidas ma tulen sellega toime
seda loidust enam liikmeist välja ei saa mis
õhurõskusest langes
vappun ja imestan
mille kõigega peaksin toime tulema ning see pole vaid
segatud tuba
klooagaroomeis

enne kui jätkate

kuulake kasseti teine pool ära

muud ärge tehke

(KLAPP)

V

kas te siis mitte kellegagi rahulikult läbi ei saa

(Carol Hampton)

aga seda ma tõesti ei tea

olen petermaxwellistunud oma alakõhus ning tahaksin

süüa meega praetud rohutirtse

kõrbepäikesest võib ära tunda tõese sorti ning

mahalöödud konnakudu

mille tiirlemisi reoveetorust lõpetame merelahel

on olemas midagi mis kandub naiste vaimest minu

meelde paremini

midagi mis purustada hommikuse puljongtassi kui

õigesti väita

ei ei ei

mingit ristandit võib saada seentest või tiigrist ja lõvist

kuid mina ei tahaks olla ühtesulanud poripruun ja

helelilla akavrellil

valitseb sügisvihm ja mükoniidi krabavad me

teadvustuse pilte endisse

õrnäikjalike jälgedena katab me tegemisi

seedimatu iha

lahti saada ei ole kaamelistki nõelasilmast

muud kui kampsunilõng
lubage lubage surun jalad mutta ning kükitan alasti
selg kuu poole
hhh hah kui erutavalt jahe võib olla ootepaviljonis
puhuv tuul
vuhisevaid autosid ei näe kui aiman mõtteid hullust kas
kutsuda võmmid või
ah mis see meie asi on
nõnda manduvadki tahtmised ja kohustused
küünlaleegihubingi
kaob

VI

okastes... elab nõidus puus endas
(Clifford D. Simak)

nüüd võid katta oma laud
lebama jäänud helelilla siidrätiga
ühe poetessi kingitud
ning mõista mis üks nõidus teeb meie varvastega
nii kaugele ei kummardu ka luik mitte tühise juurenabra
või särjepoja pärast
puhtaina limpsame teineteise osi ihu puutumata jääb
vaid tähtsaim
milleni ei suru ega sunni tahe kirk võib vaid paisuda
sest piirded tequilast sidruni ja soolaga ootab
vägistamist voodil ikka
unelämbed piinlik niisked poisid

tuba võppub kaasa meie inimlikus olemises krohv vaid
suruks korba üles
loovust
suretada pornosse ei ole võimalikki
ma elan ja hingan ei ole väär
armatsen kuis saaksin teisiti kui mitte loodusega kõrvuti
sünget JHVHt olen loopinud kompostihunnikusse
põletanud
kuid ta meediume rohkem on kui tarvis
sikutan ta linast rüüd ülespoole
mehetunnust pole säääl ega muudki huvitavad
plasma keha laguneb mis tähejupeiks või surmatoovaks
palgiks kraananoolet
ta vihast värisevat pöske kriibin noaga õeldes ainul
siivutusi
mõeldud küll mu kalleimale

VII

asi kipub mölaks
(KLAPP)

adiemus võnkleb nüüd juba härmataval asfartil
ma su jalajälgi kaduvaid näen
hommikune buss jäi me vahele
nüüd selleks on millimeetrid ei tea mis kogus küll
pilt millel end ei märka vaid see nõudlikku käsivart
kahvatu
oksakribinaid ning lehti helinal kukub porilompi
ring algab otsast nüri enesevihkamisega

kas minus tõesti pole enam tahtmist südamele anda
kerglast kaminat
mis lagunenenugi veel halge rebiks punalille embusele
enam ei whiseyt tequilat vodkat brandyt otsi mu huulte
ila
põhjajoonuna mul pole jõudu tõsta pudelit
tardununa enesepilti õõtsutan kõhnu käsivarsi
heidan enesegi ümber et tunda sind
kuid ei tunne ju klaasi taha pandud liblikaid
entomoloogki
sest pudenevad nad karbist võttes tormi
tolm laskub mu plasmahelisele ajule
idee fixe teadvustamatu soov ent teadmine
kunagi ei taha haiget teha sulle

SÜGIS -- MEELEOLUD MIS MARGUSE KÕRVAL KIRJUTET

I

läheb ära käest see mida hoitud
lapse tagumikust peale oma süles
läheb ära vihmadesse peitunud karupoeg
reklaamiklipist šokolaadiga
võin ja tahan aga sügavalt ei suuda tõsta
hiina päikesevarje üles
kuhugi kuhu pandud on meie kindlamat sorti laul
väikese veinivaadiga
ma sureksin kui teada saaksin oma võimetusest eales
talle anda himu
kanda edasi männitukast tõusvat osoonilehka või
vahtralehtede kõdu
jah on härmapudinaisse laskunud
otsingute raja vapper timur
tean et õhtuti kui tormipiisad rabistavad aknaklaasil
on küllastavalt õdus

II

see läheb mööda ma tean
tuleb mu lemmikparalleel porilumine
jään ootama hõngu
vaiksete kollaste kasenoolte alt äraspidimunajad
üle sinetama kippuva merepinna vaikselt hallust

majakas kumiseb
rannal tantsivad piiskadega ühes rütmis äikese
ja päikese sõnajad
metsikult keerutab üles tahtetust alluda
sinu võludele või soovusele
veel pikendagem rändlindude parvi
ja egiptireisi algust lükakem mutta
veel pole meri ja maa allunud arktilisele
kaunile kaugele hoovusele
veel tahaksin peita oma pead ja vabadust kuhugi
betoonkarbi sisse nutta

III

öelda ränki sõnu nõnda
et nad asfaldimärjale lebama ei jääks
on kunstist keerulisem sest armastus ei taha
kahvatu iduna võrsuda
saati muldses ajas kui kõik end peidab
koduks hinged jääks
õhkab klaasi tuhmiks lillepeenraks
sätendamas rohukõrs mudas
tervitab midagi suuremat
kui minu väikesed tahtmised ja ihad
olen taltunud ammu et mitte öelda
kirkastunud seenekübar
saunataguses kuuris takunööril
ammu kuivaks saanud vihad
higilehka tunneb suvestjäänud keha
talveks otina suisa ümar

IV

Jeesus kõnnib selle kirjatud künka veeres
otsib kõnepaika taas
ma ei kutsu teda paremasse kuuldepiiri
orgu pronksiingli küljel
tõukan hoopis vana vahtra juurde
pangaserval hüüatan huhuu
maas lebaki nüüd ta kondikrõbine keha
niiskeile lehile jäänud taeva ja teo süljel
oiates kohmib tuul kadakajuurtes
kaevates mullust rebaseurgu
vihates vihjates kulule
et tüütu näib uitleja jalus vahest mõtteski
mul kama on ja kaks poest hangit jäätisetopsi
parem ta surgu
oleks rahulikum pärast millenniumi
korbapuiselt riulilt piiblit võtteski

V

jänni on jäänud vana õunapuu
omil vesivõsul küüruga nii viljatuna
huikab öösse halalaule tõmbab kõrbekandist
kuradi koju tagasi
kes pärast ristilöödud tarkade askeetidega
tundis liivalaias hüljatuna
kuigi poisid mehed seal patu nimest hoidumiseks
isekeskis magasid
ta leiab üles viimse samblatuti

millel tema roosasarvine pohlamari ilgub
otsib kuuri tagant luuakontsu
pühib õue peseb taluaknad kristalli
öösiti kui juba päris kargeid sõnulseletamata higiseid
tähti vilgub
annab lapsele mu õunaias kätte ammukootud
kahetoonse salli

VI

tuul üha üha püha tigidamana
tungib aknapraost tubasoojusse
ma leian väikseid esmahelbeid uksematilt
lävepakult külmand värvu
mõni raibe maetud sügavale saab
mõni visatud linnu enda rooja
viimast päikest püüdes keegi värvib
hullumaja akna rauast varvu
tuul üha jahvelikum näib
pea tormab kogu ingliesne lahejoon
viimast päeva meil on jutud
rannal vabanenud pükstest turdjas piht
jalgu limpsab arglikult nii aina julgemalt
kuni suisa jultunultki lainekoon
vihmarämusse ning tummisesse uttu
kadund igaveseks
silmapiir ja siht

X-X-X

kaks trajektoori mis kiires hingelduses ristuvad
läbini kulunud soomudal
ning üha uueneval Lindanise asfaldil
ei kohtu ikka veel
kuigi Russalka ootab
pühkides õlalt vihmajäänused ning kajakasita
viimases idanes lilla kullerkupu seeme kevadel
viimati kui laternatuli roheliselt BMWit valgustas
päiksena hirmutes minema
kuldkindse laigulise vihmakoera Laika ja Gagarini
Titovi luuleread on Tennossaare salmikus
kukub katuselt meteorikild mu pähe
pragan silenahkse kõutsiga ning ootama jään
sutsu kumaras
vaatan lehis segat vett
üksisilmi konstruid metaltalad värisevi tapavad mu ihu
Rooste üle Brooklyn kaob silla üle Manhattanile
good bye New York suur mädaõun mind ootab periheel
ma sammun suur ja kohmak Sild
asfaldis leiduvate ränikivikildudega jalad löövad tuld
rohelisse saastamutta jäävad virvatulud ootama mu
lõppu
the end

ÜKSINDUSE KIITUSEKS - MARGUSELE

oi oi olen taas algusesse jõudnud hingelt null
kui sabakarvusse takerdunud kassipoeg
vihmasel päeval tatisel ninal
lompidest mis langenud lehil kehil hingil
paiskub välja üllatav sügiskihk
peites ära jõulisuses kevade mu sünni
oma parima sõbra ümber keriksin käed
kui oleks säilinud süütus
ma ei tea kes see oli või mida tegi ta
luminestsentslaternates
kuid jämedatoimne vaimulaad niitis jalalt mu kihi
langeb nõgeseid valge plastisoleeriga traadi ees
langeb lehti keda keegi pole söandanud kiskuda puult
enam ei poristki
enam kätte ei anta mulle mõistust
sulas rahakotiraudesse

x-x-x

minus on õõva tajumaks musthabetunud
peenrietatud või kaltsudes isikute lõhkemisi
Driscoll EWna suutis paisata hulluse müüride vahele
sadu

NLaegu polnud neid vähemalt näha
ei julge kuulda mis nad räägivad
tänaval bussis või kus ka inimesi pole
ma kardan haletsen ja nean
ei suuda irvata või kõikselt Linna vaadata
on pühkmetegu jälle inimhulgis
valige mind mul on raha vaja
tahtmine ühineda ühte ilmakaarde nendega
ometi ent päike keelab

JOOVASTAVALT

CAPTAIN MORGAN + COCA-COLA

magamata tunnid töö juurde kaasa
et ärkama eales ei peaks
elektroode mu ajast jooksen kuvaril pildiks
õudusest karjatab klientuur
ostke meilt saate nuga
laipu veereb ekraanil ja väheke verd
suure nõo noad
elule annavad mõtte ja lihale sileduse
ma veelgi kepiksin kõike mis kaunis
ja mehine
ma veelgi lepiksin kõigega kui ärkaksid taas
su närtsinud türa ja siidine ihu
voodile jäänud nire rummikokteilist
voolanud suunurgast lõua üle kaelale rinnale
risti kõhule sest joonistan
kõrvetav pruuni alkaloid risti
sa karjatad ning koidukiired joonilt tungivad tuppa
suure nõo noad
katkestasid ihulise olemise nelja kaarde

TEE HOMMIKUNE MUST KANGE TSEILON

räämas aknad peegeldavad
lambivalgust ja paljast poisihu
mis duši alt õhkab veel värskust
merelahelt tulnud udu ei aimu
sest varajane tund peidab ilma
rohkem kui mina hõbedasi kahekümnesendiseid
ränkraskelt käib ajus lumekoristus
vajub voogab peale jälle Tartarose voog
lauge kleepub lauale raalile põrandale
tonks tonks tonksti
oeh

x-x-x

pihlaoks kiigub akna taga tuules
sinutagi
kui kostub duširuumist su pesemise helisid
kiigub hiljemgi tuules enne tormi
tungib sinusse
vihm ei suuda mu klaase puhtaks pesta
ma ei luba sind
pihlaoks õhtuses tules
tardunud siluett
täiuslik figuur raamituna
vaatad hoovipealset risu ja
õunapuud allaheitnuna pihlakale

x-x-x

veel olen puhas kuigi ei mõtle enam sulle
ma udul lasen hommikul muutuda vihmaks
jalgrattaga kihutes kadudes laternatulle
kett hammastel muutub nahkseks rihmaks
päevaloodeni ootan su tulekut siiski
linna aherduvate majade vahel
ootan mina ja Ojamaa Liiski
et langeks taaskord moraaliahel

KAPREALISM

I

metsahämarusest toob siurulind mu välja
viskab isiklikust ahistusest linnakivele
vireledes tunnen kuis kummikaar vajub kokku
rõhudes nahale kätele rinnale
laugele
isiklik hirm ühiskonna ees
on suurim sotsiaalsus

II

jäävad lumme jäljed mida tasuta jagati
mõned siiski ka soodumüügist
seda ei ole palju
meie hind
olen veidike purjakil
sina pole purjus
mu edevus ussitab

III

võta lahja kohupiim
või haridus
ning maksa rohkem kui tummise eest
laiskuse privileeg

JOOMATA JÄÄNUD GLEN TALLOCH -- MARGUSELE

vilets viski mu sõbra baarikapis
jäáb välja kiskumata
kui hambavalu vältides hambatohtrit
läheksime ning uinuksime räige tümpsu saatel
kobaksime prinke tuharaid sala
ent sa helistad
ent heliseb telefon
ent üürgab debiilofon
answer
OK
karjatan klaasikildeisse võõra nime
sa võtad seda naljana
nii ongi
sest mu parima sõbra nimi on too
mul on raske kinkida sulle tarvilikku
kuuma kevadpäeva võilille
on ju november kohe
aga tule
ei joo viletsat viskit
ei tõmba nina täis
ei taha laaberdada
teiste litside seas võrdväarsena
enam

LOOD ÄMBLIKUGA

X-X-X

päike kes on ämbliku suurim sõber
ämblik kes on seinapragudest kui jõgedest üleronija
päike jättis ta sügisehakust soojuseta
elamuekspluatatsiooni kulud tõusid
kärbestega üksi raske jahimehel maksta neid
rohetavsinikas rüü narmendamas
päike kes on ämbliku suurim sõber
lepingujärgselt
hülgas ta sügisehakul

X-X-X

uimane ämblik liigutab omi liikmeid
niiskusest painduvaid ja kõhaseid
uimane ämblik liigutab omi liikmeid
kui astun dušikabiinist välja
seinal näen kaheksaharulist märki
tumepruuni beežikama taustal
kui astun dušikabiinist välja
kummardun enneolematu julgusega
ta kohale seal peldikupoti kõrval
uimane ämblik liigutab omi liikmeid
kui astun dušikabiinist välja
ja küsin vaid veidi murelikuna
kas pole juba siiagi sügis jõudnud
niiske on siin ju alati olnud
ta ei vasta

TRAMM JA TABERNAAKEL

vaevu tajutav välgatus heroiline
kui julgen silma puurida mõnel tukkuval kandil
pööranguil vibratsioonis muigutan huuli
nad ei ärka ei ehmu mu igatsevast kiimast
pigem mõtlevad et mingi segane vist
ega jah muud olegi
väljudes uduniiskesse Kadrioru öösse
laulatun villa uktsel unistava turvikuga
tjah
mu ette jääb komberdama naljakas nukumaja
mingi salapärane pühitsus hõljub temast
viskab liivarajale kummuli kui pimedusest
esilekerkinud *rottweiler*
hammustab õhku
keelele jääb vaid vesist mekki
ta ei kurda lähenev peremees kamandab kui kodupoole
vaatan kummastavat paari
sitket koera ning valitsevat mesist pekki
hoian kubemest ning tammun pimedusse
sinna kust nad äsja lahkusid
nad kõik

KUI

kui on joodud päeva paar
semudega seltsis magatud ne kodudes
aistid kolmandal hõljumas lähedal
umbes kvartalinuka taga
või isegi lähima heki varjus
katarsise hääletut olemust
hommikune sireliga mees
juba suudab juba saab
kui peegelklaasides poevitriineilt
näed oma ähmund olemust
ja rõõmsamat möödujat
vihaga õhupalli torgid ja krudistad
eemale eemale lapsukesed
naer on raskem lunastusest
tasa tasa
jõulukellad kajavad
kui alles on jäänud mõni killuke
kaunidust päkapikuga rododendronites
või vähemalt hiirele nauditav juustupool
siis saab tõsta ühegi haihtuma kippuvast
värsireast
tõsta kahekordseile valgeile rünkpilvile
pilved nii valged rändurid iidsed
peatuge kord ja kaasa mind viige